

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. Š.** pre obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2012 v Bratislave dovolanie obvineného R. Š., zastúpeného obhajkyňou JUDr. M. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. septembra 2011, sp. zn. 2 To 85/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. Š. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 19. júla 2011 sp. zn. 3 T 87/2010 bol obvinený R. Š. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., § 127 ods. 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, najmenej od mája 2006 do 27. júla 2006 v H., v byte na P. ulici č. X., opakovane bozkával a oblizoval na genitáliách svoju dcéru J. Š., nar. X., čím jej spôsobil post traumatickú stresovú poruchu a disharmonický vývoj osobnosti s obmedzením obvyklého spôsobu života od augusta 2006 najmenej do 8. marca 2010.

Za to bol obvinený R. Š. odsúdený podľa § 201 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody **vo výmere 13 (trinásť) rokov**, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad v rozsahu uvedenom v § 77 ods. 1 Tr. zák. na dobu dvoch rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie v ambulantnej forme.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená mal. J. Š. nar. X. s nárokmi na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 1615), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 1656-1662). V dôvodoch svojho odvolania vytýkal súdu nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, poukazoval na výpoveď maloletej dcéry J. Š. obvineného z hlavného pojednávania, kde uviedla, že obvinený sa voči nej ničoho nedopustil a predtým klamala. Dožadoval sa tiež revízie znaleckých posudkov a v závere svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a domáhal sa oslobodenia.

V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie v neprospech obvineného i prokurátor do výroku o treste, ktorý vytýkal súdu, že pri ukladaní trestu nevezal do úvahy príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., hoci obvinený spáchal viac trestných činov. Navrhol zrušiť rozsudok vo výroku o treste a uložiť obvinenému úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý na verejnom zasadnutí 8. septembra 2011 uznesením sp. zn. 2To 85/2011 podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného i prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 8. septembra 2011, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne, pričom obvinený od uvedeného dňa uložený trest vykonáva.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Trenčíne obvinený prevzal 3. novembra 2011 a prokurátor 12. októbra 2011.

Okresný súd Trenčín predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného R. Š., ktoré podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. M. P.. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 4. júna 2012 a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu, pričom obvinený uplatnil dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. videl v tom, že z vykonaného dokazovania ako aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa i uznesenia krajského súdu vyplýva, že najvýznamnejší dôkazný prostriedok proti nemu bola výpoveď maloletej J. Š. Spochybňuje ako bol z procesného hľadiska realizovaný a zabezpečený obrazovo-zvukový záznam výpovede maloletej a ako boli vykonané dôkazy vo vzťahu k maloletej, a to zavádzajúcim spôsobom v prípravnom konaní. Obrazovo-zvukový záznam nemal byť pripustený ako dôkazný prostriedok na hlavnom pojednávaní, pričom už počas pojednávania požadoval vylúčenie tohto dôkazu pre nezákonnosť a nedostatočnú kvalitu. Znovu poukázal na výpoveď maloletej z ostatného hlavného pojednávania, kedy poprela svoje predchádzajúce výpovede. Má vážne podozrenie, že na tieto výpovede bola maloletá navádzaná jeho sestrou, u ktorej boli maloleté deti asi dva roky v opatere. Okrem toho v rámci tohto dovolacieho dôvodu poukazoval na znalecké posudky a dožadoval sa revízie znaleckých posudkov vo vzťahu k jeho osobe i vo vzťahu k maloletej. Záverom svojho dovolania navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť, rovnako tak aj rozsudok okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného v lehote, ktorú im určila vyjadriť. Uvedenú možnosť využil okresný prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 9. júla 2012 (č. 1. 1753-1756) navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože neboli splnené podmienky dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd opätovne pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek chýb. Tie sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a úlohou dovolacieho súdu je predovšetkým posúdiť, či námietky obvineného uvedené v dovolaní obsahovo skutočne napĺňajú niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Obvinený R. Š., ako bolo vyššie konštatované, uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu založil obvinený na námietke, že súd založil vinu na obrazovo-zvukovom zázname výpovede maloletej J. Š. a výhradách voči znaleckým posudkom.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okolnosti, na ktoré obvinený poukazoval vo svojom dovolaní, obvinený namietal už v pôvodnom konaní v rámci svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. S námietkami obvineného sa súd druhého stupňa dostatočne vyrovnal vo svojom rozhodnutí. V posudzovanej veci najvyšší súd žiadne pochybenia zo strany súdov nižšieho stupňa pri vykonávaní dôkazov nezistil. Tvrdenie obvineného, že súd prvého stupňa pri ustálení jeho viny vychádzal z obrazovo-zvukového záznamu z výsluchu maloletej, sa nezakladá na pravde. Práve naopak, na základe rozhodnutia krajského súdu z 21. apríla 2011 sp. zn. 2To 29/2011 na uvedený obrazovo-zvukový záznam vôbec neprihliadal. Námietky obvineného tak fakticky smerujú proti hodnoteniu dôkazov a zistenému skutkovému stavu, teda svojím obsahom nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného R. Š. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová